

Forfatter: Ploug, Carl

Titel: Frederikke Mariboe

Citation: Ploug, Carl: "Frederikke Mariboe", i Ploug, Carl: *Samlede Digte*, 1876, s. 252.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-plough01-shoot-workid79366.pdf> (tilgået 22. september 2021)

Anvendt udgave: Samlede Digte

Frederikke Mariboe.

☒ Et kraftfuldt Liv i haabfuld Foraarsgrøde,
For Danmarks Frelse frit til Offer bragt,
Paa Ærens Mark i Sejrens Morgenrøde,
Imellem tusind tappre Brødres strakt!
En Død saa skjøn, saa glad og uden Smerte!
- Ak, hvad forslaar det for en Moders Hjerte!

☒ Hun vilde trøstes, og hun vilde glemme,
Men fandt ej Glemsel og tog ej mod Trøst:
Det var, som hendes tabte Yndlings Stemme
Bestandig kaldte i det spændte Bryst;
Hun standsed Taaren, vilde synes rolig,
Men hendes Sjæl var Savnets øde Bolig.

253

☒ Hun vilde leve og sin Kummer bære
Med Kvinde-Taalmod og med ydmyg Hu,
Hun vilde dvæle mellem sine Kjære
Som deres Ømheds Straalepunkt endnu;
Men det var intet Liv - det var kun Døden,
Der nærmed langsomt sig, men ufortrøden.

☒ Den over hendes Træk sit Lagen bredte
Og brød det trætte Legems Kræfter ned;
Ikkun det milde, klare Øje spredte
Endnu en Strøm af Liv og Kjærlighed:
Da sluktes ogsaa det i Midnatsstunden,
Og nu - nu har hun Trøst og Hvile funden.

☒ Sov sødt! Den Jord, hvori din Kiste sænktes,
Din Søns jo ogsaa gjemmer i sit Skød,
Og ham, mod hvem saa inderlig Du længtes,
Har Du jo mødt igjen bag Grav og Død.
Saa lev da under Evighedens Palmer
Med ham det Liv, hvis Glæde aldrig falmer!

254